

at der skal bevilges til Udrustningen. Jeg fremfører naturligvis ikke dette som nogenformelt Dadel imod den høitærede Marineminister. Jeg har fuldtud Die for de overordentlige Banffeligheber, som have været tilstede for at faae bevilget selv det, som er foreslaaet; men jeg tror virkelig, at det gjælder om, at man maa forlange ganske overordentlig Meget, for dog at faae det Nødvendige bevilget. Det er nu endelig lykkedes den høitærede Minister efter megen Banffelighed at faae Bevilling til en lille Eskadreseilads til Østeraaret. Det har kostet megen Banffelighed at faae Bevilling til Udrustning af „Kolf Kræte“; men der kommer jo nu imidlertid en Eskadreseilads istand, hvilken jo ogsaa, som den høitærede Minister saa klart har gjort opmærksom paa, er i høieste Grad nødvendig for Indvøvelsen af Skibsbesætningen paa vore Pantserfibe. Jeg beklager, at man ikke har taget „Helgoland“ med iaar; thi det forekommer mig, at den Prøve, som ifjor foretoges med dette store, kostbare og med alle de nyeste Indretninger forsynede Skib, var altsor kort, og at det vilde have været meget ønskeligt, om den samme Skibsbesætning, som var paa dette Skib ifjor, kunde have faaet Leilighed til at gennemgaa endnu et lignende Togt. Jeg tror, at vi med Hensyn til Prøver og Forsøg med saadanne Skibe, med Hensyn til Kjendstaf til dem og med Hensyn til Organisationen af Besætningerne ombord, ere paa en mærkvaerdig Maade tillidsfulde til vor egen Dygtighed i Sammenligning med andre Nationer. Naar man ser, hvilken Tid der anvendes hertil i den italienske, engelske og franske Marine, naar man har bragt et saadant større Skib tilveie, saa er det en forbausende kort Tid, i hvilken vi tro at kunne opnaa det samme Resultat som det, man behøver en lang Tid til at opnaa i fremmede Mariner. At der skulde være foreslaaet et nyt „Helgoland“ paa dette Mars Finantslov, havde jeg egentlig ikke ventet. Det gaar jo med Hensyn til Nybygningskontoen ligesom med Hensyn til Udrustningskontoen, nemlig at der nu engang er fastslaet et vist Beløb, som man vil bevilge dertil; men jeg tror dog nok, at der har været et Dieblik, hvor man kunde have erhvervet — om jeg saa maa sige — en Udentighedsbeslutning for at bevilge et nyt „Helgoland“, og det var dengang, da Rigsdagen havde været ombord paa „Helgoland“ og havde beundret dette Skib. Der var dengang et Dieblik en saadan løstet Stemning, og en saadan Glæde over dette Skib, at jeg tror, at, dersom dette Dieblik var blevet benyttet, var det muligt, at alle Rigsdagens Medlemmer strax havde givet Haab og Forventning om, at et saadant Skib atter vilde bliue bygget. Dette skete nu imidlertid ikke, men jeg har ialtsald det sikke Haab, ikke blot at den høitærede Minister vil fremsætte Forslag herom paa næste Mars Fi-

nantslov, men ogsaa, at et saadant Forslag vil finde varm Tilslutning af hele Rigsdagen. Jeg skal ikke omtale de Ting, som ikke findes paa Finantsloven, især da jo et æret Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) har berørt dem ved 1ste Behandling. Noget af det, som ligger mig mest paa Sinde, eller som det forekommer mig høist mærkvaerdigt ikke er blevet bevilget, er de omtalte Reserveplader til Pantserfibe. At man ved Siden af alt det Døvrige mener at kunne forsvare, at saadanne Reserveplader ikke foresindes, og at man altsaa ikke, naar en saadan Plade paa et af vore større Pantserfibe gaar løs, har en anden Pantserplade at sætte istedetfor, saa at Skibet fra dette Dieblik bliver ubrugeligt og maa henligge ubenyttet, indtil man kan faae indkjøbt en ny Plade, er af disse ubegribelige Ting, som det ikke nytter at bryde sit Hoved med at forstaa. Men jeg vil gjøre en Bemærkning i Almindelighed, og det er den, at, naar man tager Hensyn til den befyndelige Slaphed og Ligegyldighed, som mere og mere efter de lange og resultatløse Forhandlinger om at tilveiebringe et virkelig godt Forsvar for vort Land udbreder sig blandt Befolkningen, saa synes det mig, at der dog er al Anledning til Alar for Alar at optage Bevilling til saadanne Foranstaltninger, som, dersom vi turde vente snart at faae en almindelig extraordinær Forsvarsbevilling, naturligvis rettest maatte findes paa den. Til saadanne Foranstaltninger henregner jeg navnlig en Forberedelse til Aggersøfunds Benyttelse et Indløbs- og Udfaldsted for vore Skibe. At der var Trængsel hertil, er jo Noget, som enstemmig har været tiltraadt, navnlig af dette høie Thing, og det forekommer mig høist ønskeligt, jaalenge som vort Forsvar væsentligt maa være beregnet paa, at vi kunne forhindre en Tjende i at gjøre Landgang paa Sjælland, om der maatte, hvis Forsvarsagen ikke kommer videre iaar, til næste Alar optages en Bevilling til at forberede Aggersøfunds til et saadant Diemed. De øvrige Bemærkninger, jeg ønskede at fremføre, skal jeg tillade mig at opsætte, til vi komme til Indtægtsbudgettet.

Fallefen: Jeg hører ikke til dem, der fandt, at det var en heldig Ide, at nedsætte et Finantsudvalg. Jeg kunde ganske vist billige, hvad et æret Medlem sagde om en aarlig Revision af Finantsloven, navnlig naar en saadan Revision havde sin Eradition, naar den var indført i vort politiske Liv, og Revisionsanmærkninger virkelig bleve satte frem her af Landsthinget. Men en Revision uden Revisionsanmærkninger synes jeg ikke, der er nogen særlig Grund til at ønske fremskaldt. Naar Stillingen er, som den er for Dieblikket, at Regjeringens store Flertal hører til dette Thing, har der aldeles ikke været nogen Anled-